Părcani — jertfă a separatiștilor

SLOBOZIA. (De la corespondentul nostru). În Moldova, paremi-se, nu este un alt sat în care urtrăi în majoritate bulgari ca la Părcani. Vremurile s-au schimbat, iar ei au păstrat neschimbată fidelitatea față de pământ și dragostea față de muncă. Muncesc în colhoz, muncesc și acasă. Aproape că nu este părcănean care să nu aibă în ogradă seră pentru creșterea legumelor, florilor, livadă, vie. Pentru a nu fi învinuiți că pun mai presus interesele personale față de cele colective (de stat), părcănenii și-au tras electricitate în toată ograda și îngrijesc de gospodărie noaptea, la lumina becurilor electrice. Sîrguința lor continuă s-a fructificat în casele lor frumoase și originale, avuția casnică, drumurile asfaltate, clădirile de menire social-culturală și de producție, baza tehnico-materială din gospodărie.

Din Parcani în primele zile de război s-a început atacul asupra poliției din Tighina. De aici au fost bombardate întreprinderile industriale și populația pașnică. Satul a fost transformat într-un focar aducător de moarte. Mii de tighineni pașnici au căzut jertfă tirurilor neîntrerupte, ce porneau de aici, din Părcani. Au suferit și părcănenii. Zeci de morți și răniți, circa 50 de case de locuit, obiective de menire social-culturală și de producție deteriorate. Bulgarii din Părcani umblă prin sat buimăciți, nedumeriți, decepționați.

Mă uitam la această stare de lucruri deplorabilă și mi-am adus aminte de august 1990. Anume atunci s-a pus începutul acestei mari tragedii. În frumoasa casă de cultură a satului a avut loc așazisul congres al deputaților de toate nivelurile. A fost o încercare de a proclama «republica sovietică socialistă moldovenească nistreană» și atunci aici erau mașini blindate, miliție, gardiști bine echipați de luptă. Parcă îl aud și acum pe M. Chiricenco, președintele executivului din Părcani, cum se opintea să convingă «cozile de topor» adunate din raioanele răsăritene ale Republicii Moldova că Transnistria e unica cetadelă a socialismului pe tot globul pământesc. Așa-zisul congres atunci n-a hotărît nimic. Mințile camenilor însă le-a tulburat. O parte din bulgarii satului au trecut de partea acestui venetic, s-au început tulburările, sume mari cîștigate de săteni prin muncă și sudoare erau transferate de alde Chiricenco în fondul rebelilor din Tiraspol.

Și iată rezultatul — jertfe, răniți, ruine. Și nu știu nici pînă astăzi sărmanii părcănenii că nu e vorba de crearea unei formațiuni teritorial-administrative a fericirii, ci de executarea unei comenzi ambițioase a Moscovei, care vrea cu orice preț să transforme această palmă de pămînt într-o bază militarizată a Rusiei pentru a ne ține și mai departe în frîu. Iată care este adevărul pur și iată consecințele politicii mîrșave a separatiștilor!